2. OSNOVNI POJMOVI ARHITEKTURE RAČUNARSKOG SISTEMA

2.1. RAČUNARI I NJIHOVA PODELA

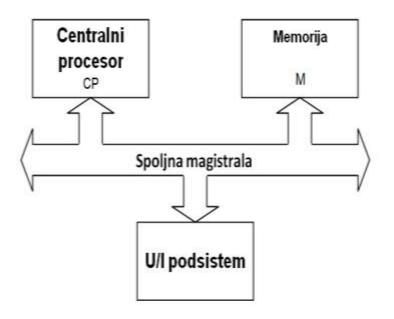
Prema povećanju snage mikorprocesora, odnosno prema mogućnostima obrade i ceni računari se dele na:

- makroračunare,
- miniračunare,
- mikroračunare,

Prema načinu predstavljanja podatka računari se dele na:

- elektronske računare koji operišu podacima u diskretnom obliku digitalni,
- elektronske računare koji operišu podacima u kontinualnom obliku -analogni,
- hibridni.

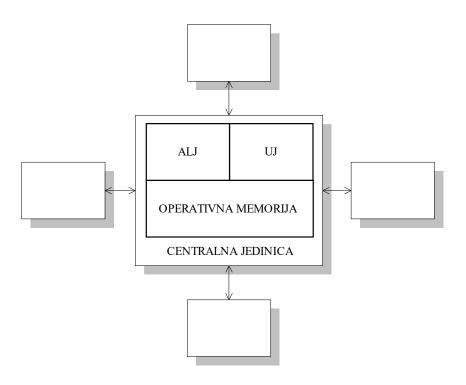
Digitalni elektronski računarski sistem se sastoje iz osnovnih delova:

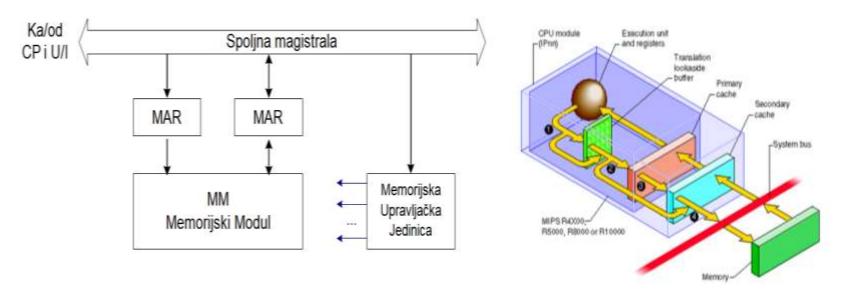
Računarski sistem sadrži sledeće osnovne jedinice:

- procesor(e),
- module operativne memorije,
- ulazno izlazne kanale,
- jedinice za upravljanje periferijskim jedinicama (kontrolere),
- periferijske jedinice.

Digitalni elektronski računar

Centralne jedinice (CPU - Central Processing Unit)

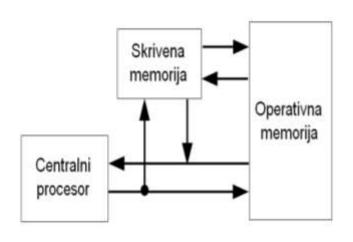

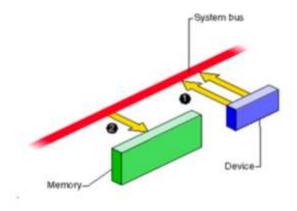
Memorija i pristup memoriji

- Memorije su organizovane u obliku reči, koje čuvaju instrukcije ili podatke.
- Svaka reč sadrži određen broj memorijskih elemenata, koji čuvaju jedan bit informacije.
- Pristup informacijama organizovan je u obliku reči, polu reči, okteta.
- Dužina reči može biti različita: 8-64 bita

S obzirom na to, da li je ultrabrza memorija dostupna programeru (da li joj programer može pristupiti ili ne) ultrabrza memorija se deli na:

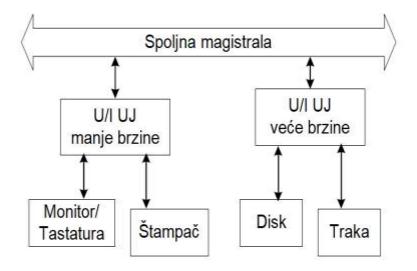
- neskrivenu memoriju (programer može da pristupi memorijskim lokacijama, zahvata i modifikuje njihov sadržaj),
- skrivenu (cache) memoriju (programer ovu memoriju ne može adresirati već u nju hardver po posebnim alogritmima prebacuje operande).

Cache Memorija

Direktan pristup memoriji

Struktura U/I podsistema

- Razmena informacija sa okolinom
- Periferne jedinice
 - Ulazne, izlazne i dvosmerne (ulazno-izlazne)
- U/I kontroleri upravljačke jedinice perifernih uređaja

3.1. INTERFEJS

Interfejs predstavlja sveukupnost linija za predaju informacija a takođe i algoritme za upravljanje razmenom poruka. Interfejs se obično smešta u samim uređajima koje povezuje.

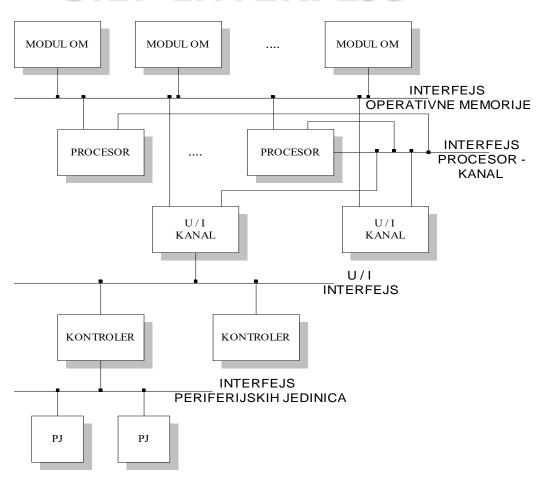
Karakteristike interfejsa su sledeće:

- vreme predaje poruka,
- izobličenja pri predaji poruka,
- zahtev za strogo definisanim upravljačkim signalima.

Kod savremenih računarskih sistema mogu se uočiti četiri tipa interfejsa:

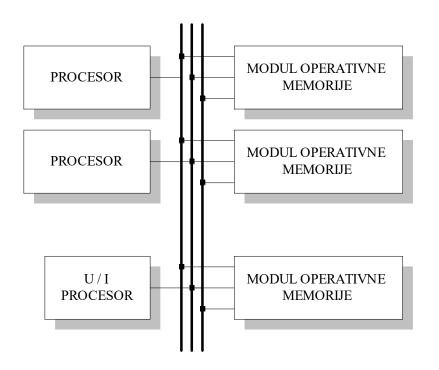
- interfejs operativne memorije,
- interfejs procesor kanal,
- ulazno izlazni interfejs (kanal kontroler periferijske jedinice),
- interfejs periferijske jedinice.

3.1. INTERFEJS

Slika: Interfejsi računarskog sistema

3.2. INTERFEJS OPERATIVNE MEMORIJE

Slika: Višestruki interfejs operativne memorije

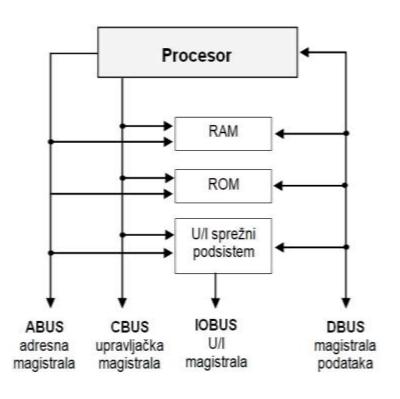
Linije interfejsa mogu se pogodno podeliti u dve osnovne grupe linija (grupu linija koja čini logičku celinu nazivamo magistrala):

- ulazne magistrale, koje služe za prenos poruka od procesora i/ili kanala u operativnu memoriju,
- izlazne magistrale, koje služe za prenos poruka od operativne memorije do procesora odnosno kanala.

<u>U zavisnosti od broja magistrala</u> <u>razlikuje se:</u>

- jednostruki interfejs,
- višestruki interfejs.

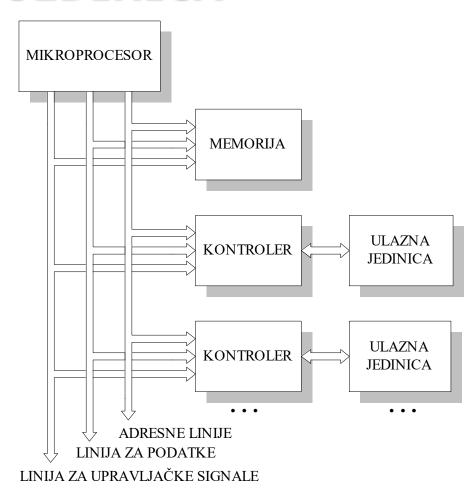
3.2. INTERFEJS OPERATIVNE MEMORIJE I PERIFERALA

- ABUS adresiranje memorije i U/I uređaja
 - jednosmerna, m linija
 - određuje kapacitet memorije (2^m)
- DBUS prenos podataka
 - dvosmeran prenos, n linija (reč)
 - korišćenje kapija sa tri stanja
- CBUS skup kontrolnih signala za
 - komunikaciju preko dve magistrale, i
 - sve ostale potrebno za uspešno funkcionisanje računarskog sistema
- IOBUS sprega sa UI uređajima
 - IC sprega SPI, I2C

Slika: Sprežne magistrale mikroprocesora

3.3. INTERFEJS PERIFERNIH JEDINICA

Slika: Blok šema mikroračunarskog sistema

U interfejsu periferijskih jedinica kod savremenih računarskih sistema obično se koristi sistem zajedničkih linija. Na taj način razmena poruka između kanala i periferijske jedinice se najčešće vrši asinhrono.

Prema tome sistem numeracije periferijski jedinica mora da obezbedi:

- dodeljivanje broja periferijskoj jedinici,
- poređenje broja periferijske jedinice sa kodom na linijama interfejsa,
- predaju koda broja preko linija interfejsa kada periferijska jedinica zatrazi usposvljanje veze sa centralnim delom računara.

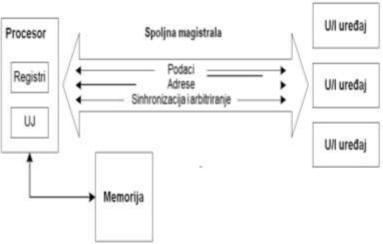
3.4. INTERFEJS MAGISTRALA

Linije veza u sklopu magistrale se mogu pogodno podeliti u dve grupe:

- Linije namenjene za predaju poruka,
- Linije za odabiranje rukovodeće jedinice.

Za predaju poruka koriste se sledeće linije:

- Linije podataka, po kojima se između rukovodće i izvršne jedinie vrši razmena podataka koristeci paralelni kod,
- Adresne linije, preko kojih rukovodeća jedinica predaje kod adrese odabirajući tako izvršnu jedinicu,
- Skup upravljačkih linija preko kojih se predaju signali koji definišu tip operacije kao i smer predaje, a isto tako omogućavaju sinhronizaciju predaje.

4.1. ARHITEKTURA MIKROPROCESORA

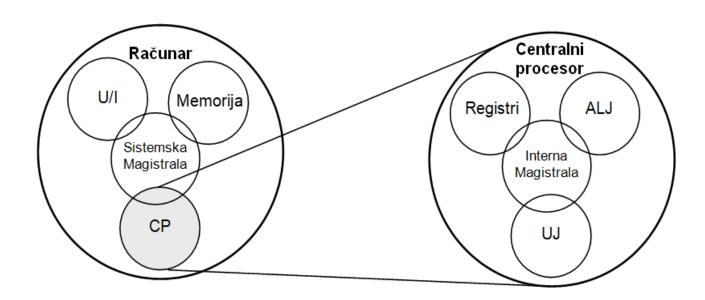
Osnovni delovi mikroprocesora prikazani su na slici na kojoj je pšrikazan model jednog jednostavnog mikropšorceosra, a to su:

skup registara opšte namene	skup registara <u>posebne</u> namene	podsistem za sprezanje sa drugim komponentama (inerface)	spoljni izvodi
aritmetičko – logička jedinica (ALJ)	upravljačka jedinica (UJ)		

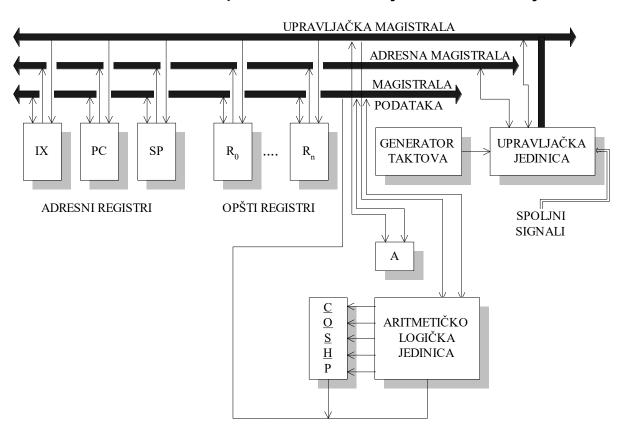
Slika: Osnovni delovi mikroprocesora

4.1. ARHITEKTURA MIKROPROCESORA

Procesor je jedinica koja izvršava operacije obrade podataka definisane programom i vrši upravljanje računarskim procesima i interakcijama između pojedinih jedinica računara. Njegova struktura je definisana njegovim funkcijama. Funkcija obrade podataka vrši aritmetičko - logička jedinica (ALJ) a upravljanje računarskim procesima vrši upravljačka jedinica (UJ).

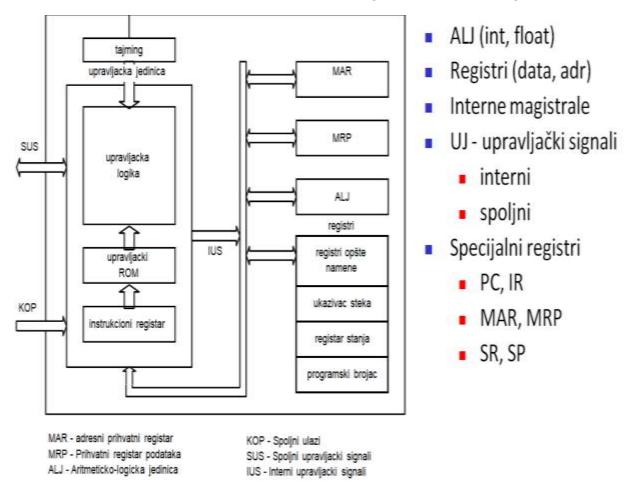

Uopštena arhitektura mikroprocesora data je na sledećoj slici:

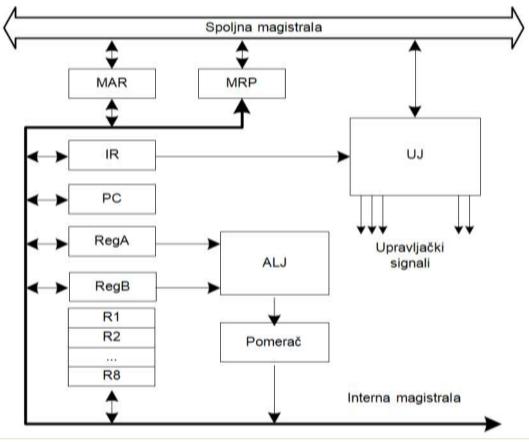

Slika: Uopštena arhitektura mikroprocesora

Uopštena arhitektura mikroprocesora data je na sledećoj slici:

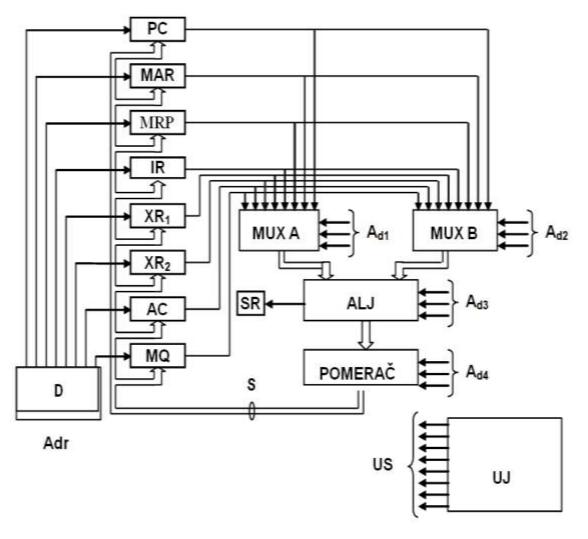

Slika: Osnovna organizacija registara u mikroprocesoru

Uslov	Mikroinstrukcije	Komentar
t ₀ :	MAR ← PC	prenos adrese
t ₁ :	MBR ← M[MAR], PC ← PC + 1	čitanje KOP, uvećanje PC
t ₂ :	IR ← MBR	postavljanje q _i

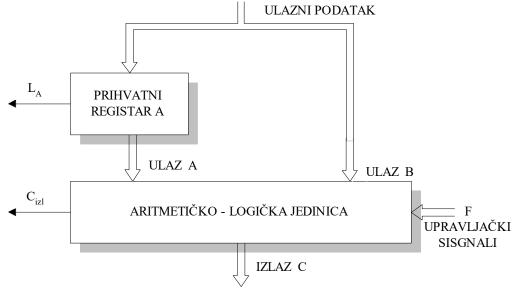
Slika: Organizacija centralnog procesora

Slika: Organizacija magistrala centralnog procesora

4.3. ARITMETIČKO – LOGIČKA JEDINICA

Aritmetičko – logička jedinica (ALJ) je kombinaciona mreža čija Bulova funkcija, koja opusuje zavisnost izlaznih signala od ulaznih može da se bira skupom upravljačkih signala. AL jedinica ima dva skupa linija za ulazne podatke, jedan skup linija za izlazne podatke, skup linija za upravljačke signale i liniju za izlazni signal prenosa C-izlaz.

Slika: Blok šema aritmetičko – logičke jedinice

4.3. ARITMETIČKO – LOGIČKA JEDINICA

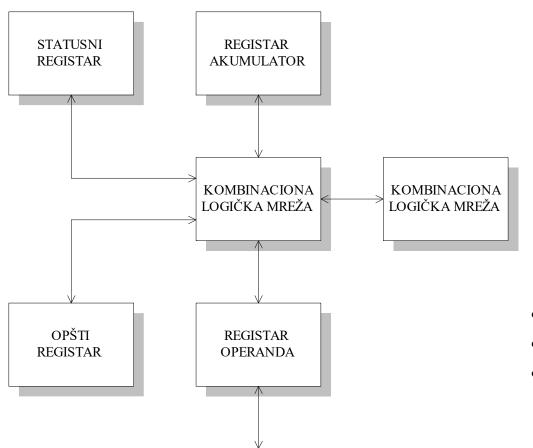
ALJ - aritmetičko logičke jedinice se mogu klasifikovati na više načina. Po načinu izvršavanja operacija ALJ se dele na:

- paralelne,
- serijske,
- paralelno-serijske.

Po načinu predstavljanja brojeva nad kojima se vrše operacije ALJ se mogu klasifikovati kao ALJ sa:

- sa fiksnim zarezom,
- sa pokretnim zarezom,
- decimalne.

4.3. ARITMETIČKO – LOGIČKA JEDINICA

Razvojem mikroprocesora sve se više razvijaju i koriste ALJ sa magistralnom strukturom.

U sastav **ALJ** sa magistralnom strukturom ulaze:

- registri,
- komutatori,
- logička mreža za obavljanje operacija.

Slika: Struktura ALJ – aritmetičko logičke jedince

4.3. REGISTRI OPŠTE NAMENE

Registri <u>opšte namene</u> su brzi registri za privremeno smeštanje često korišćenih podataka u mikroporcesoru. Realiziju se u obliku:

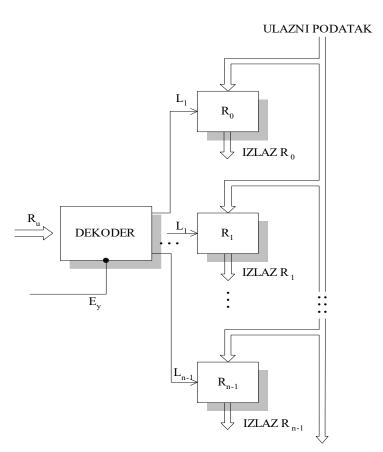
- o registara sa paralelnim ulazom i
- o registara sa paralelenim izlazom i
- o registara sa upravljačkim signalom L za upravljanje paralelnim upisom.

Radi smanjenja broja upravljačkih signala obično se postavlja ograničenje jer se u svakom intervalu upisa može izvršiti mikrooperacija upisa u <u>samo jedan od svih registara opšte namene</u> i u tom slučaju genereisanje upisa vrši se primenom <u>dekodera</u>.

U grupu registara kojima programer može pristupiti spadaju:

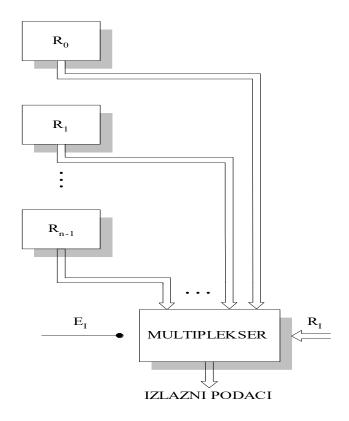
- o <u>indeksni registri</u>, čiji se sadrzaj dodaje adresnom delu instrukcije u procesoru indeksne modifikacije adresa,
- o <u>bazni registri</u>, koji sadržavaju bazne adrese omogućavajuči relativnu modifikaciju adresa u cilju proširenja opsega adresiranja (adresiranje više memorijskih modula),
- o programski brojač, koji sadrži adresu naredne instrukcije.

4.3. REGISTRI OPŠTE NAMENE

Slika: Registri opšte namene sa zajedničkim linijama za ulaz podataka

4.3. REGISTRI OPŠTE NAMENE

Slika: Zajedničke izlazne linije registara opšte namene

4.3. REGISTRI POSEBNE NAMENE

Najvažniji registri posebne namene su:

- adresni registar memorije čitanje sadržaja iz memorije ili upis sadržaja u memoriju vrši se tako što se prethodno memorijske lokacije kojoj treba pristupiti upisuje u poseban registar procesora koji se naziva adresni registar memorije. Na osnovu adrese u adresnom registru u momentu davanja signala za čitanje iz memorije ili za upis u memoriju posebnim dekoderskim kolima nalazi se potrebna memorijska lokacija i u nju se obavlja upis ili čitanje.
- prihvatni registar memorije svaki podatak koji treba upisati u memoriju mora se prethodno smestiti u poseban registar procesora koji se naziva prihvatni registar memorije. Naime, upis i čitanje iz memorije može se vršiti samo iz tog registra. Prilikom upisa u memoriju prethodni sadržaj odgovarajuće memorijske lokacije se uništava (briše se), dok se pri čitanju vrši kopiranje sadržaja memorijske lokacije.
- programski brojač (brojač instrukcija) daje informaciju o adresi sledeće instrukcije koja će se izvršavati.
- registra instrukcija je registar u kome se smešta instrukcija dok upravlja izvršenjem operacija.

4.3. REGISTRI POSEBNE NAMENE

- **akumulator** sve aritmetičke i logičke operacije, operacije pomeranja i mnoge druge mašinske operacije, izvršavaju se posebnim registrom procesora koji se naziva akumulator. Tokom izvršenje neke operacije <u>u njemu se uvek nalazi jedan od operanada</u> (+,-, *, /), i u njega se uvek smešta rezultat dobijen po izvršenju te operacije. Pri tome se stari sadržaj akumulatora briše.
- indikatorski registar ili registar statusa ("program status word") je registar koga čini određeni broj bistabilnih kola koja služe za pamćenje kodova uslova ili kodova stanja, koji predstavljaju informacije dobijne po izvršenju operacija. Svaki bit registra PSW naziva se indikatoor stanja i postavlja se nezavisno od ostalih saglasno uslovimaa koje daje izlazna reč rezultata iz aritmetičko logičke jedinice koja se upisuje u akumulator.

Najčešće korišćeni uslovi su:

```
prenos ("carry" - C),
znak ("Sign" - S),
nula ("Zero" - Z),
prekoračenje ("Overflow" - V).
```

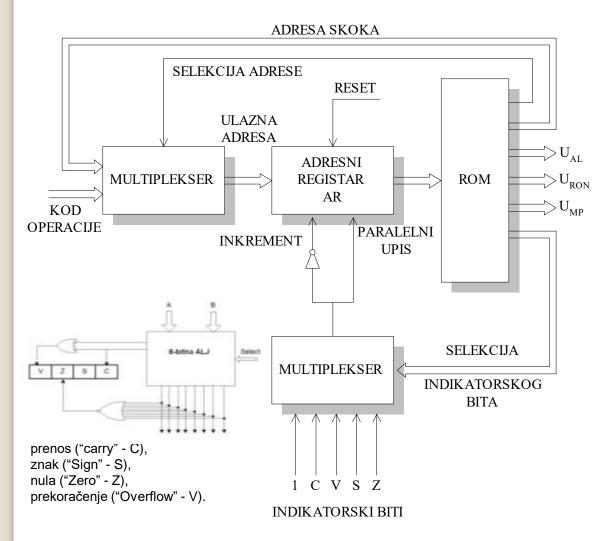
Upravljačka jedinica ima zadatak da pravovremeno i po određenom redosledu generiše upravljačke signale koji određuju i sinhronizuju mikrooperacije <u>svih delova mikroprocesora i mikroračunarskog sistema</u>.

Upravljačka jedinica savremenih mikroprocesora realizuje se na dva načina:

- u obliku mikroprogramskog <u>automata</u> i
- u obliku složene <u>sekvencijalne mreže</u>koja je projektovana prema zahtevima mirkoprocesora

Zadaci UJ - upravljačke jedinice su da upravlja, kordinira rad svih funkcija i delova računarskog sistema kao što su:

- da upravlja radom ulazno <u>izlazne (U/I) jedinice</u>,
- da <u>uvodi i opoziva podatke</u> iz opevativne memorije,
- da kontroliše i upravlja prenosom podataka <u>iz aritmetičko-logičke</u> <u>jedinice u operativnu memoriju</u> i obrnuto,
- da kontroliše izvršenje <u>aritmetičkih operacija</u> i donosi logičke zaključke i odluke.

- Ulazni signal RESET upisuje nulu u adresni registar AR: RESET tj. AR ← 0
- Nad adrsenim registrom AR definisane su dve mikrooperacije:

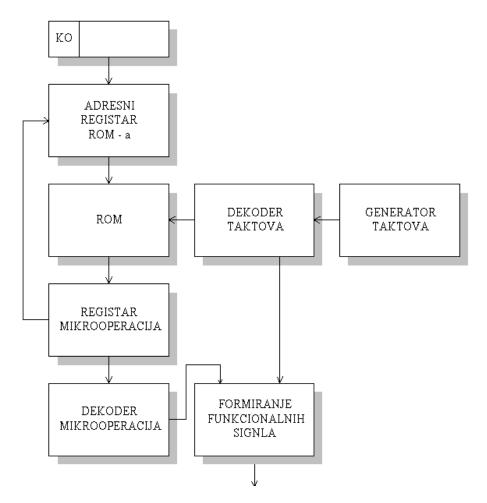
inkrement - upis i povećanje sadržaja za 1 koji su određeni upravljačkim signalima: AR← ulazna adresa i povećanje

sadržaja za 1 tj. AR←AR+1

Operacija množenja se sastoji od više mikrooperacija:

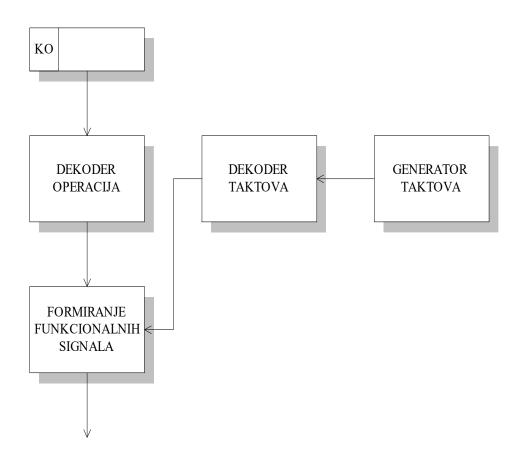
- <u>prenos</u> adrese operanda u memorijski adresni registar,
- <u>dekodiranje adrese</u> i generisanje signala za očitavanje sadržaja,
- <u>prebacivanje</u> sadržaja memorijske lokacije u prihvatni registar memorije itd.

Slika: Blok šema mikroprogamske upravljačke jedinice

Slika: Struktura hardverski realizovane UJ - upravljačke jedinice U sastav hardverski realizovane **UJ** - upravljačke jedinice ulaze:

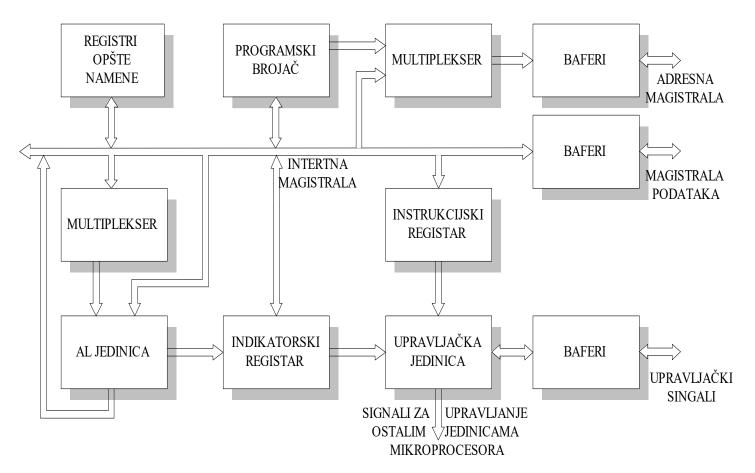
- registar koda instrukcija, koji predstavlja deo registra instrukcija (RIN) koji čuva instrukciju u procesu njenog izvršavanja,
- mikroprogramska (upravljačka) memorija (ROM),
- dekoder koda operacije,
- generator sinhronizacionih impulsa,
- brojač taktova,
- dekoder taktova,
- logičke mreže za generisanje funkcionalnih signala,
- kola za formiranje funkcionalnih signala.

- dekoder koda operacije,
- brojač taktova, dekoder taktova,
- generator sinhronizacionih impulsa,
- logičke mreže za generisanje funkcionalnih signala

Slika: Mikroprogramska realizacija (podsistem) upravljačke jedinice

4.5. MODEL MIKROPROCESORA

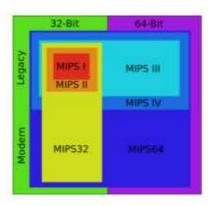

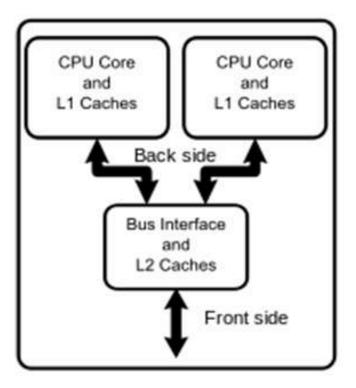
Slika: Logička šema jednostavnog mikroprocesora

4.5. MODEL MIKROPROCESORA

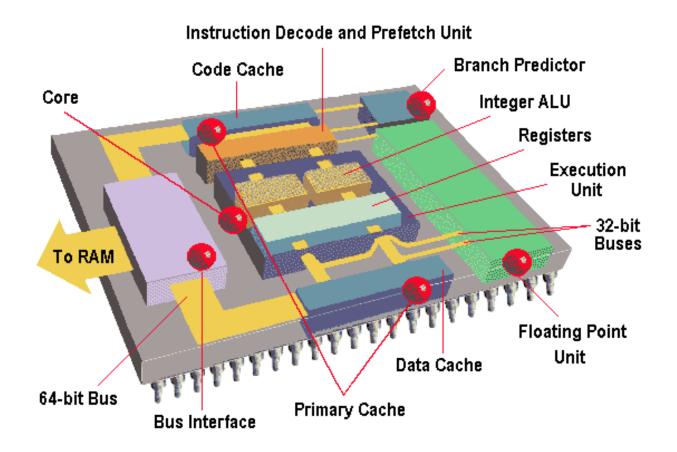
Brzina mikroprocesora se izražava u milionima instrukcija u sekundi. Instrukcija može biti na primer sabiranje dva cela broja. Ova jedinica se označava sa MIPS (Milion Instructions Per Second) i kod mikroprocesora se kreće do 100 MIPS – a. Brzina mikroprocesora je složena veličina koja zavisi od više parametara kao što su:

- Procesorska reč
- Učestanost časovnika
- Interni keš
- Matematički koprocesor
- Širina magistrale
- Multi procesor

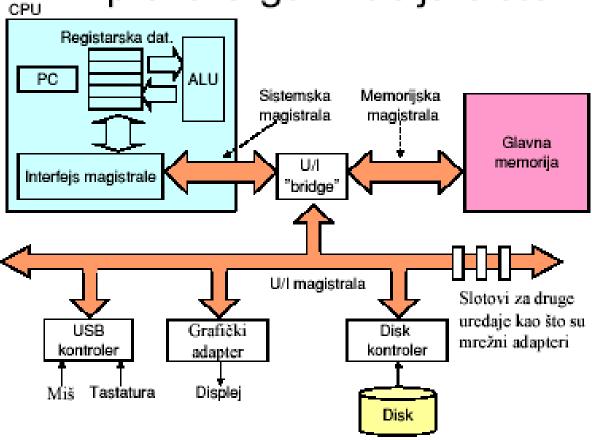

4.5. MODEL MIKROPROCESORA

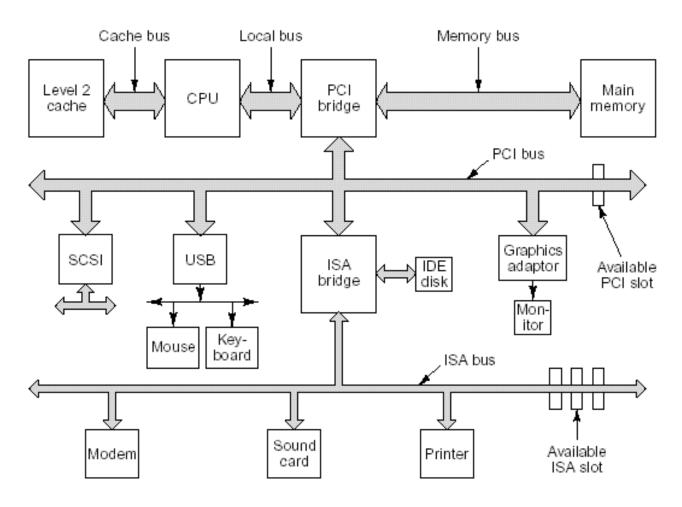

Slika: Glavni funkcionalni sastavni delovi procesora

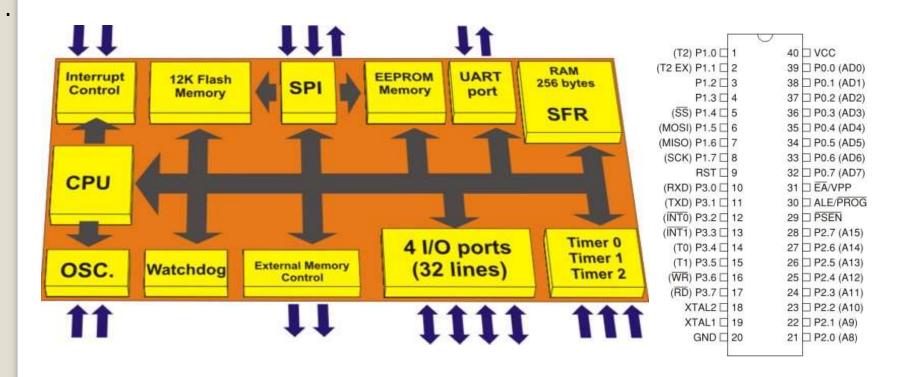
Tipična organizacija sistema

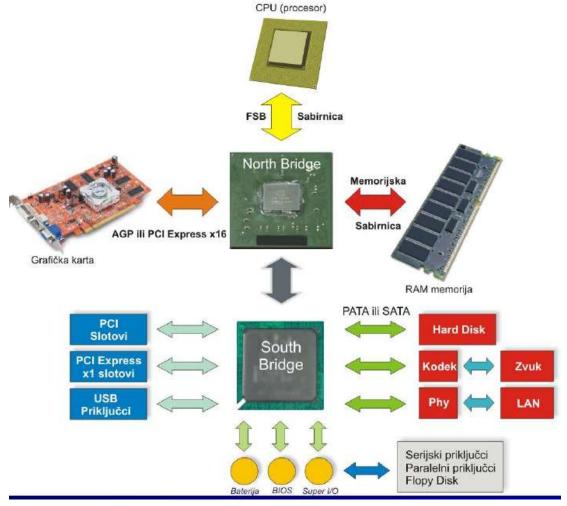
Slika: Logička organizacija šema – Single-core računarskog sistema

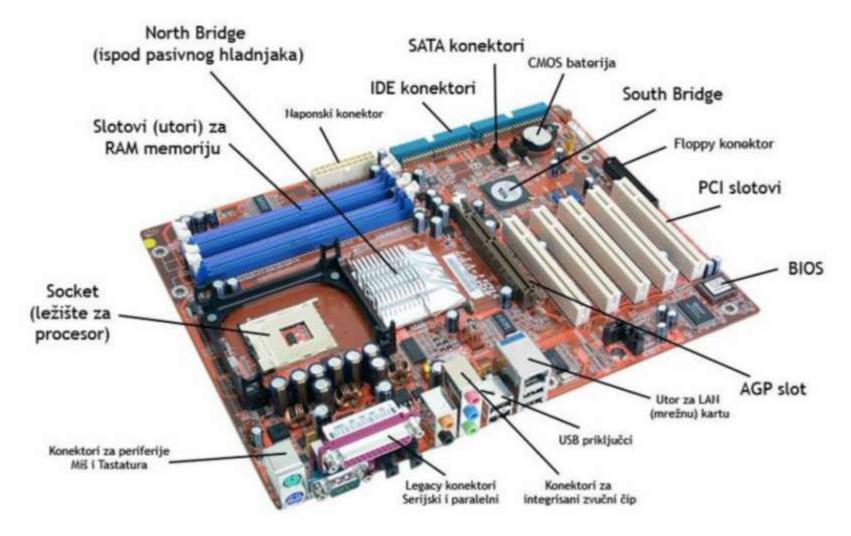
Slika: Logička organizacija šema

Primer: Atmel AT89S8253, CPU 8051

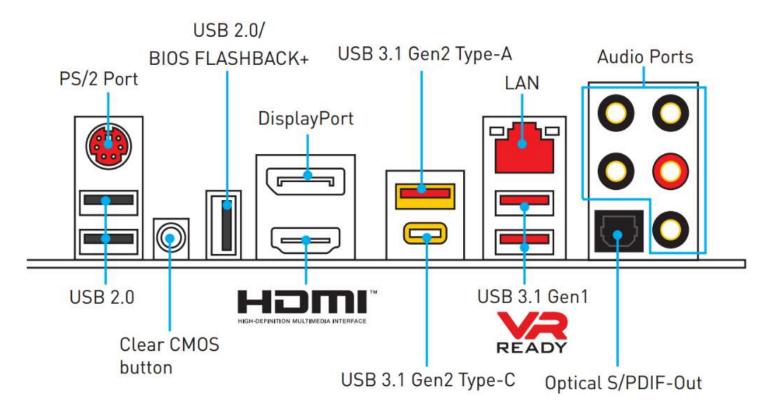

Slika: Blok šema mikroračunarskog sistema

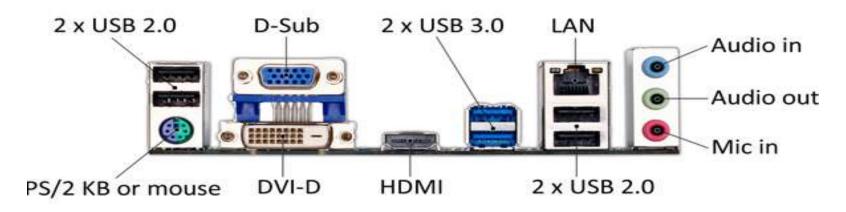

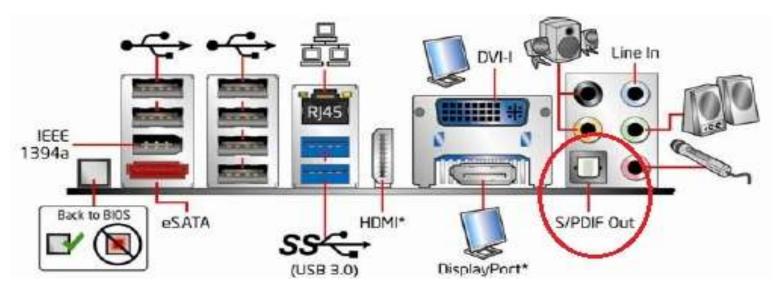
Slika: Prikaz komponenti na matičnoj ploči

Rear I/O Panel

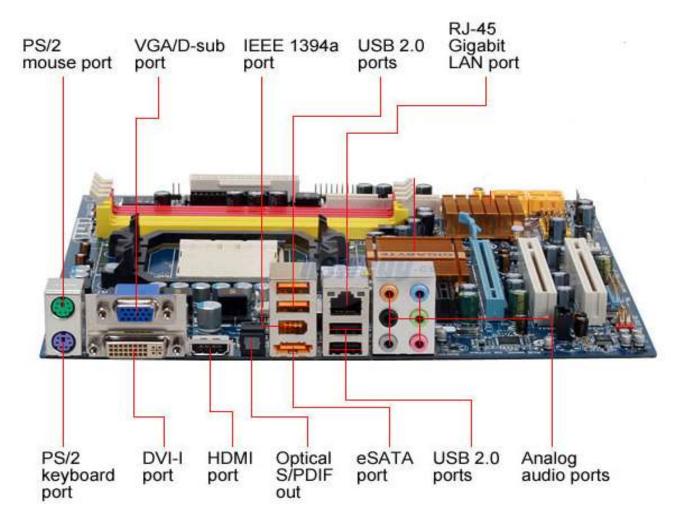

Slika: Prikaz portova na matičnoj ploči

Slika: Prikaz portova na matičnoj ploči

Slika: Prikaz portova na matičnoj ploči

